

USTAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2856

Ustavni sud Republike Hrvatske, u Prvom vijeću za odlučivanje o žalbama protiv odluka o razrješenju sudačke dužnosti i odluka o stegovnoj odgovornosti sudaca, u sastavu sudac Andrej Abramović, predsjednik Vijeća, te suci Branko Brkić, Mario Jelušić, Lovorka Kušan, Josip Leko i Goran Selanec, članovi Vijeća, u postupku odlučivanja o žalbi koju je podnijela Anđela Becka, sutkinja Upravnog suda u Splitu, protiv odluke Državnog sudbenog vijeća broj: Sp-1/16 od 27. siječnja 2017., na sjednici održanoj 5. prosinca 2017. donio je

ODLUKU

I. Žalba se usvaja.

II. Ukida se odluka Državnog sudbenog vijeća broj: Sp-1/16 od 27. siječnja 2017. i predmet se vraća Državnom sudbenom vijeću na ponovni postupak.

III. Ova odluka objavit će se u »Narodnim novinama«.

Obrazloženje

I. POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. Anđela Becka, sutkinja Upravnog suda u Splitu (u daljnjem tekstu: žaliteljica), podnijela je žalbu protiv odluke Državnog sudbenog vijeća (u daljnjem tekstu: DSV) broj: Sp-1/16 od 27. siječnja 2017.

Tom odlukom žaliteljica je proglašena odgovornom za stegovno djelo neurednog obnašanja sudačke dužnosti iz članka 62. stavka 2. točke 1. Zakona o Državnom sudbenom vijeću (»Narodne novine« broj 116/10., 57/11., 130/11., 13/13., 28/13. i 82/15.; u daljnjem tekstu: ZoDSV), te joj je na temelju članka 63. stavka 1. točke 2. ZoDSV-a izrečena novčana kazna od 1/3 plaće ostvarene u prethodnom mjesecu kroz vrijeme od tri (3) mjeseca.

Točkom I. osporene odluke žaliteljica je proglašena stegovno odgovornom jer je u razdoblju od 1. ožujka 2013. do provođenja nadzora nad njezinom referadom koja je obavljena 30. i 31. ožujka 2015. u više predmeta nije poduzela nikakvu sudsku radnju. Točkom II. žaliteljica je oslobođena odgovornosti da je u jednogodišnjem razdoblju bez bitno opravdanog razloga donijela manji broj odluka od broja propisanog Okvirnim mjerilima.

1.1. Tijekom ustavnosudskog postupka pribavljen je spis DSV-a broj: Sp-1/16. i zatraženo očitovanje predsjednika Upravnog suda u Splitu Silvia Čovića. Zatraženo očitovanje zaprimljeno je 12. srpnja 2017. Također, od Ministarstva pravosuđa Republike Hrvatske (u daljnjem tekstu: Ministarstvo) zatraženo je statističko izvješće Upravnog suda u Splitu za 2014. Očitovanje Ministarstva klasa: 701-01/17-01/2352, ur.broj: 514-03-01-01-02-17-02 od 25. listopada 2017. zaprimljeno je 26. listopada 2017.

II. ČINJENICE I OKOLNOSTI PREDMETA

2. Predsjednik Upravnog suda u Splitu (u daljnjem tekstu: Upravni sud), Silvio Čović, podnio je 22. siječnja 2016. DSV-u zahtjev za pokretanje stegovnog postupka protiv žaliteljice zbog stegovnog djela neurednog obnašanja sudačke dužnosti iz članka 62. stavka 2. točke 1. ZoDSV-a.

3. Nakon provedenog dokaznog postupka, DSV je na ročištu održanom 27. siječnja 2017. donio odluku kojom je žaliteljicu proglasio stegovno odgovornom što je, na način i u vrijeme pobliže opisanima u izreci, počinila stegovno djelo neurednog obnašanja sudačke dužnosti iz članka 62. stavka 2. točke 1. ZoDSV-a, izrekavši joj novčanu kaznu »od jedne trećine plaće ostvarene u prethodnom mjesecu u vremenu od tri mjeseca«.

3.1. DSV u obrazloženju svoje odluke navodi:

»Na temelju obrane prijavljene sutkinje te izvršenog uvida u zapisnik o nadzoru rada i radne opterećenosti sutkinje Anđele Becka od 30. i 31. ožujka 2015. i izvješće o obavljenom nadzoru rada i radne opterećenosti njezine referade od 31. ožujka 2015. Vijeće je nesporno utvrdilo da je prijavljena sutkinja počinila stegovno djelo neurednog obnašanja sudačke dužnosti činjenično opisano pod točkom I/

izreke.

(...) Nadalje, proizlazi da prijavljena sutkinja u 94 spisa, ili 52% u odnosu na broj otpremljenih presuda tijekom 2014., nije poštovala rokove za izradu i otpremu presuda pri čemu se radi o značajnim odstupanjima od zakonskog roka od 15 dana od objave odluke, u 100 predmeta nije poštovala načelo učinkovitosti jer postoje duža razdoblja nepostupanja (od 6 mjeseci do godinu i pol dana) te da u 14 spisa nije odlučila o prijedlogu za odgovodni učinak tužbe i/ili prijedlogu za određivanje privremene mjere.

(...)

Odlučujući o stegovnoj kazni, Vijeće je, u smislu članka 63. stavak 5. ZDSV-a, uzelo u obzir težinu povrede i nastale posljedice, stupanj odgovornosti, okolnosti pod kojima je stegovno djelo počinjeno te druge okolnosti koje utječu na izricanje kazne. Vijeće je prilikom odmjeravanja kazne kao olakotne okolnosti uzelo u obzir da prijavljena sutkinja nije prethodno stegovno kažnjavana, okolnosti pod kojima je stegovno djelo počinjeno odnosno da je sutkinja imala u radu velik broj predmeta što je, između ostalog, bilo od utjecaja na ažurnost te činjenicu da je nakon obavljenog nadzora rada i radne opterećenosti njene referade ažurirala rad na predmetima.

(...)

Temeljem ovako provedenog postupka Vijeće je prijavljenu sutkinju oslobodilo stegovne odgovornosti za stegovno djelo neurednog obnašanja sudačke dužnosti činjenično opisano pod točkom II/ izreke. Nesporno je utvrđeno da je sutkinja Anđela Becka u 2014. donijela 91,58% odluka predviđenih Okvirnim mjerilima budući navedeno proizlazi iz pravomoćnog rješenja o ispunjenju sudačkih obveza sutkinje i statističkog izvješća, a ni prijavljena sutkinja navedeno nije poricala u svojoj obrani. Međutim, Vijeće smatra da se ne radi o bitnom odstupanju od broja odluka predviđenih Okvirnim mjerilima pa time nije ispunjeno obilježje stegovnog djela iz članka 62. stavku 2. točke 1., u svezi sa stavkom 3. točka 3., ZDSV-a.«

III. PRIGOVORI ŽALITELJICE

4. Žaliteljica u žalbi ističe sljedeće:

»U predmetnom stegovnom postupku imenovano je posebno stegovno vijeće koje je sukladno odredbi čl. 66. st. 2. ZDSV trebalo provesti postupak i utvrditi činjenice.

Međutim, imenovano stegovno vijeće nije utvrđivalo ni jednu jedinu činjenicu, jer nije izvodilo nikakve dokaze, a što je razvidno iz Zapisnika o raspravi stegovnog vijeća od 27. siječnja 2017.

(...)

Budući posebno stegovno vijeće nije izvodilo nikakve dokaze, svi dokazi su morali biti izdvojeni iz spisa, jer se na njima ne može temeljiti odluka u stegovnom postupku.

Odluka DSV se ne može ispitati jer su razlozi o otegotnim okolnostima potpuno nejasni i u znatnoj mjeri proturječni (...).

(...)

Samo opreza radi, ukoliko su bilo kakvi dokazi eventualno izvođeni na sjednici Vijeća u punom sastavu koja je prema ožalbenoj odluci održana istog dana kad i rasprava stegovnog vijeća, (27. siječnja 2017.), u tom slučaju je počinjena apsolutno bitna povreda iz t.3. čl. 468. ZKP budući žaliteljica nije bila ni pozvana, ni obaviještena o toj sjednici Vijeća u punom sastavu, a niti joj je dostavljen zapisnik s te sjednice, pa ako je ta rasprava doista održana, održana je u odsutnosti žaliteljice kao osobe čija je prisutnost na raspravi po zakonu obvezna, a nisu bili obistinjeni uvjeti za suđenje u odsutnosti u smislu odredbe čl. 402. st.3. ZKP.

(...)

Nadalje, žaliteljica ističe da je tijekom stegovnog postupka teško povrijeđeno pravo na pravično suđenje zajamčeno Ustavom i Konvencijom (...) te pravo na obranu budući je na raspravi u stegovnom postupku odbijen prijedlog žaliteljice da joj se dodijeli rok za očitovanje u svakom pojedinom predmetu koji joj se stavlja na teret pri čemu je Vijeće zauzelo stajalište da se ista već očitovala Predsjedniku suda, a što u naravi predstavlja interno očitovanje te se na istome nije mogla temeljiti ožalbena odluka (...).

(...) Budući je već citiranim čl. 66. ZDSV st (2) utvrđeno da posebno stegovno vijeće utvrđuje činjenice, te da dva člana stegovnog vijeća moraju biti suci, predmetna odluka DSV se ne može temeljiti na dokazima koje nije utvrdilo posebno stegovno vijeće. (...).

(...)

Stegovni postupak ne smije se pokrenuti nakon jedne godine od saznanja za počinjeno stegovno djelo i počinitelja, odnosno tri godine od počinjenoga stegovnog djela.

Nadalje, budući se u spornoj odluci kao vrijeme počinjenja navedenog stegovnog djela navodi razdoblje od 01. ožujka 2013., a zahtjev za provođenje stegovnog postupka podnesen je 22. siječnja 2016., za ukazati je na odluku Ustavnog suda U-IX-5552/2013, u istovjetnoj situaciji u kojoj je već upućen DSV da mora 'precizno utvrditi zbog kojih radnji protiv žalitelja može biti 2013.g. pokrenut stegovni postupak imajući u vidu odredbe čl. 65.'.

(...)

Slijedom navedenog, smatramo da se rad žaliteljice nikako ne može ocijeniti kao neuredno obnašanje dužnosti, slijedom čega njenim radnjama i propustima nisu obistinjena obilježja stegovnog djela iz čl. 62 st. 2.t.1., u svezi sa st. 3. t.1. ZDSV za koje je proglašena stegovno odgovornom.

(...)

Konačno, i samo podredno, ukoliko Ustavni sud ne usvoji sve naprijed navedene žalbene razloge, opreza radi ističe se da je odluka o kazni prestroga.«

Žaliteljica predlaže da Ustavni sud ukine osporenu odluku.